

i Mangel af mindelig Overenskomst i Reglen at fordele lige mellem Parterne, Alt dog efter Afsløningsmændenes eller Commissionens nærmere Afgjørelse, navnlig forsaavidt der maatte være Spørgsmaal om Forpagterens Deeltagelse i samme. Fordelingen mellem de forskjellige Arbejdspligtige af deres Andeel af Omkostningerne vil ligeledes, om fornødent, være at afgjøre af Afsløningsmændene eller Commissionen.

De Omkostninger, der ved en endelig Kændelse af Afsløningsmændene eller Commissionen ere pålagte Parterne, kunne efter lovlig Omgang inddrives ved Udpantning. vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Formanden: Vi gaae nu over til den sidste Paragraph, § 13, hvortil der er stillet 2 Forslag, under Nr. 41 og 42, hvoraf det ene Forslag er formuleret saaledes: „At denne Paragraph udkommer som en særlig Lov“. Nu kan paa dette Sted naturligvis Mening kun være, at Paragraphen udgaaer. Hvis man senere vil komme med Forslag til en særlig Lov i denne Retning, bliver det en Sag for sig. Altsaa vil jeg opfatte de ærede Forslagsstilleres Mening saaledes, at de foreslaae, at Paragraphen skal udgaae her og dette Forslag vil da finde sin Afgjørelse ved Afstemningen over Paragraphen, og altsaa ikke kunne bringes til særskilt Afstemning.

J. M. Hansen: Forsaavidt det er en Nødvendighed at betragte det foreliggende Forslag saaledes, som den ærede Formand nu sees at betragte det, maa jeg tage Indstillingen tilbage. Jeg havde troet, at, naar der forelaae en Lov til Behandling, saa kunde der vedtages at udskille en Paragraph fra den øvrige Lov og lade den udkomme som en særlig Lov; men naar en saadan Beslutning ikke paa dette Sted kan tages, saa skal jeg tage Forslaget tilbage.

Formanden: Jeg har ikke forstaaet den ærede Forslagsstiller paa anden Maade, end at Paragraphen her skulde gaae ud og Andet er aabenbart heller ikke muligt efter Forskrifterne, da vi have en bestemt Lov til Behandling. Hvis Paragraphen nu gaaer ud, saa vil dens Gjensand so kunne komme frem som et Forslag til en særlig Lov, men anderledes

ikke (Ja!). Dette Forslag er altsaa taget tilbage.

Ordføreren: Udvalgets Forslag til denne Paragraph er vist en Redactionsforandring og en Tydeliggjørelse, som maa skee intet af Thingets Medlemmer fordrer sat under Afstemning; det er vistnok det Samme, som Indenrigsministeren har meent.

Indenrigsministeren: Nej, det er det dog rigtigt nok ikke, det er langt fra min Mening. Min Mening er, at den Bestemmelse, som blev givet ved Placaten af 9de Marts 1838, skulde falde bort, men denne Ophævelse skal ikke have tilbagevirkende Kraft; Forholdene, som de hidtil have været paa Hovet frie Godser, skulle fremtidig blive at bedømme efter den ældre Lov. Derfor hedder det udtrykkeligt i Lovforslaget, forsaavidt Hovet ikke allerede forinden Udstedelsen af nærværende Lov maatte være ophævet, men det er bleven væsentligt indskrænket ved den Forandring, som er foreslaet, thi det er foreslaet, at der istedetfor „Hovet“ skulde sættes „alt Ægt Arbejde“. Naar det nu erindres, at Placaten af 9de Marts 1838 indrømmede de Begunstigelses, som den tilbød, ikke blot, naar alt Hovet var ophævet, men ogsaa naar Hovet i det Væsentlige var ophævet, og at i de allerfleste Tilfælde er der bleve nogle Ægter tilbage der, hvor Hovet i det Væsentlige er blevet afløst, saa er det ganske vist, at, hvis dette Ændringsforslag gaaer igennem, vil et stort Antal af Forvegsseiere, som have afløst Hovet stolende paa den hidtil gjældende Lovgivning, derved blive affaarne fra de Begunstigelses, som Lovgivningen indrømmede dem; thi naar det kommer til at hedde: alt Ægt og Arbejde, vil det ikke kunne gjælde, naar der blot er en Ægt tilbage. Jeg kunde ikke have det Mindste imod, at Udtrykket „Hovet“ blev ombyttet med „Ægter“, men jeg maa have meget imod, at der kommer til at staa: alt Ægt og Arbejde, da det i Placaten af 1838 hedder at den der omhandlede Begunstigelse tilstaaes, naar „Hovet“ afløstes i det Væsentlige.

Ordføreren: Udvalget har netop villet det, som den ærede Indenrigsminister nu har udviklet. Jeg havde for min Deel troet, at